

Příloha 1 – Ukázky básní

Odlet vlaštovek

Odlétají vlaštovice,
mlh a strnisk temné svíce,
šípy černých plamenů.
Pod střechou a nad pěšinou
v krvi namočenou třtinou
kreslí Amen na stěnu.

Oči léta. Bolí. Hynou.

Nevzpomínej. Vzpomenu.

Uletěly. Už ne naše,
hřeby v očích Tobíáše,
stébla z hnízda, střepy z bláta,
touha v síti stínu jatá.

V tůni ryba uzdravení.

Tma je v síti. Ryba není.

Odletěly. V polích stohy
sezlátly a v chlévech stlaní,
Ezaunovo požehnání,
hrstě slámy v přítmi dlani.
Osiřely v chlévech rohy,
pokácené otazníky
na čele krav, křivé dýky
půlměsíce zjizvené.

Lampy zhaslé. Ještě ne.

Ztuhlé lokte rohů v stáji
nikoho neobjímají,
po někom se ještě ptají.
Bílá světla spadaná,
sliby stydlé do rána
v slámě s otlučenou duší.

Němota, jež z kleneb stéká,
sloupů s košilemi z mléka,
sloupů v plášti z plísňe muší.

Sloupů stromů. V ráji kvetly.

Čekají, až zima setlí.

Čekají, až zkameněly.

Čekají. Už jen na anděly.

Blázen

Blázen jsem ve své vsi,
znají mne smutní psi,
bílí psi ospalí,
plynouce do dáli,
žádný z nich neštěká:
těší mne zdaleka,
jsou to psi oblaka,
běží a nekvílí.
Smutkem jsme opilí,
kam jdeme nevíme;
požehnej duši mé
Pastýři prastarý
s hlubokými dary
měsíce a bdění,
s trny na temeni
těžkém rozbodaném
jako srdce. Amen.

Sirka v louži

Černá půl, půl bílá,
bárka bídy muší,
měla z ohně duši,
už ji vysvítila.

Neví kdy a komu,
třeba na hodiny,
mezi stíny viny,
snad na cestu domů.

Černá, bílá pěna,
osten v dřímot máku.
Peří. Kde jsi, ptáku?
Sirka zahozená,
smrtka po tabáku.